

Resolució 279/2022, de 31 de març**Número d'expedient de la Reclamació:** 198/2022**Administració reclamada:** Ajuntament de Ripoll**Informació reclamada:** L'expedient d'obres d'una edificació**Sentit de la Resolució:** Estimació parcial, desestimació parcial, inadmissió parcial i pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte de la Reclamació.

Resum: Per més que la persona reclamant pugui considerar que l'Ajuntament ha de tenir en el seu poder més documentació sobre l'immoble afectat, el cas és que l'informe aportat per l'Ajuntament a aquest procediment diu el que diu i que la GAIP no té potestats d'inspecció, ni mitjans per exercir-la que pugui qüestionar aquestes asseveracions municipals. En tot cas, si la persona reclamant té indicis de que aquesta afirmació municipal constitueix una falsedat, pot emprendre accions al marge de la GAIP per denunciar-la. Des de la perspectiva del dret d'accés a la informació pública, la GAIP entén que l'afirmació municipal de què s'ha facilitat a la persona reclamant tota la informació sol·licitada existent en poder de l'Ajuntament comporta la pèrdua sobrevinguda d'objecte d'aquesta part de la Reclamació, ja que dona la resposta existent en relació amb aquesta qüestió. L'ordenança municipal citada al paràgraf anterior sotmet a preu la mera recerca d'informació pública, llevat que tingui menys d'un any d'antiguitat, i és previsible que qualsevol informació pública sol·licitada requerirà una tasca mínima de recerca. Aquesta previsió xoca frontalment amb l'article 37 LTAIPBG, que afirma expressament que l'accés a la informació pública és gratuït, caràcter que naturalment deixarà de complir-se si aquest accés requereix la recerca prèvia d'informació de més d'un any d'antiguitat. Cal concloure, per tant, que la tarifa prevista per l'article 7.A de l'ordenança 9 de l'Ajuntament de Ripoll és il·legal perquè infringeix frontalment el règim d'accés gratuït a la informació pública establert per l'article 37 LTAIPBG. Dit això, també cal assenyalar que ultrapassa les competències de la GAIP la pretensió de la persona reclamant de modificar l'ordenança 9 de Ripoll, als efectes de fer efectiva la gratuïtat de l'accés a la informació pública. Les prerrogatives de la GAIP estan limitades a resoldre reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació pública, podent fins i tot anul·lar resolucions administratives sobre aquesta qüestió, però no té atribuïdes potestats per anul·lar o modificar normes reglamentàries; és més: l'article 112.3 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú, exclou expressament de l'àmbit dels recursos administratius (i les reclamacions a la GAIP participen d'aquesta naturalesa jurídica, ja que tenen el caràcter de mesures substitutòries dels recursos administratius) les disposicions administratives de caràcter general, com és el cas d'una ordenança fiscal municipal. Per tant, s'ha d'inadmetre la pretensió de què la GAIP modifiqui l'article 7.A de l'ordenança fiscal 9 de l'Ajuntament de Ripoll. L'anterior no treu que la GAIP pugui pronunciar-se sobre l'acte d'aplicació de la tarifa 7.A de la taxa regulada per l'ordenança municipal 9 de Ripoll a la persona reclamant, per la qual se li va obligar a pagar 65€ per poder accedir a la informació sol·licitada, acte que s'ha de qualificar d'il·legal per infracció directa de l'article 37.1 LTAIPBG, motiu pel qual és procedent la seva anul·lació i requerir l'Ajuntament el retorn de la quantitat abonada per la persona reclamant per poder accedir a la informació sol·licitada. Finalment, i en relació amb l'article 7.A de l'ordenança fiscal 9 de l'Ajuntament de Ripoll, en atenció a les consideracions anteriors, i en exercici de les funcions que li atribueix l'article 39.1 LTAIPBG, de "vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública", la GAIP declara la il·legalitat del precepte citat de l'ordenança 9 de Ripoll, per infracció del règim de gratuïtat del dret d'accés a la informació pública, garantit per l'article 37 LTAIPBG, i insta l'Ajuntament de Ripoll perquè supprimeixi la tarifa establerta pel seu article 7.A.

Paraules clau: Ajuntaments. Obres. Expedients. Reclamació contra lliurament parcial. Taxa. Gratuïtat de la informació. Recerca de la informació. Taxes municipals. Ordenances municipals. Llicències. Informació existent. Necessitat de desplaçament.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 26 de febrer de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 198/2022, presentada per un arquitecte contra l'Ajuntament de Ripoll, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. L'1 de desembre de 2021 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud a l'Ajuntament de Ripoll: Estic contractat com arquitecte especialista en rehabilitació pel propietari de l'habitatge 2^o1^o de l'edifici situat a c/ xxxx de Ripoll, amb l'encàrrec d'inspeccionar i resoldre les patologies o establir actuacions de millora i compliment de la normativa actual. Sol·licito: Accés a l'arxiu municipal per consultar l'expedient d'obres d'edificació de l'immoble, i les llicències, comunicacions o actuacions d'obres de reforma posteriors, si fos el cas. Tot per tenir la informació prèvia de l'edifici".
3. El 13 de desembre de 2021 l'Ajuntament contesta el següent a la persona reclamant: "Hem trobat la llicència original és de l'any 1965. Si esteu interessats, en poder-lo consultar cal satisfer les taxes corresponents, cal adreçar-vos a l'oficina d'atenció al ciutadà que us facin la corresponent autoliquidació. Donant el Registre d'entrada i dient l'antiguitat us podran fer la corresponent autoliquidació. Una vegada satisfeta, el demanarem nosaltres a l'arxiu i a l'endemà us podrem donar hora per consultar-lo".
4. El 14 de desembre de 2021 la persona reclamant contesta el següent a l'Ajuntament de Ripoll: "Potser hi ha alguna interpretació incorrecta a la meva sol·licitud de consultar l'expedient de llicència. En els vint anys de professió no m'he trobat en cap cas l'obligació de satisfer taxes per consultar documentació de projectes als arxius de les administracions locals. No sé en quina forma jurídica es basa la liquidació de taxes que indiqueu, ja que el dret de la informació i la seva gratuïtat de consulta queda descrita a l'art. 37 de la *Llei 19/2014 del 29 de desembre de Transparència, accés a la informació pública i bon govern*. Per altra banda, com a professional (arquitecte) estic obligat a comunicar-me de forma electrònica amb l'administració i a l'igual l'administració amb el sol·licitant. Per tant, si fos el cas i no ho és, no hauria d'anar presencialment a OAC perquè em facin cap autoliquidació (si un cas m'ho haurien de tramitar electrònicament). Si bé les administracions estan

obligades a digitalitzar la documentació des de l'any 2015, em trobo sovint que els documents sol·licitats no hi figuren digitalitzats a causa de la seva antiguitat. En aquest cas entenc que es requereixi la meua presencialitat per la consulta. Per tal motiu, i tal com vaig comunicar anteriorment, agrairia que es facilités la informació sol·licitada de la forma més fàcil possible dins del termini establert, ja que em desplaço des del meu despatx professional a 105 km de Ripoll. Si considereu no correcte la meua exposició, feu-m'ho saber per fer la reclamació per altres mitjans”.

5. La Reclamació presentada el 26 de febrer de 2022 indica que “per consultar l'expedient em van liquidar 65,00€ de taxes en contradicció a l'art 37 de la Llei 19/2014 (LTC) Em van facilitar parcialment la informació 2 mesos després de la meua sol·licitud, de forma presencial a 105 km de la meua adreça professional”. I demana: “Que la GAIP estudiï el cas presentat dins de les seves competències. Que es justifiqui la legalitat o es modifiqui l'ordenança fiscal numero 9 de l'Ajuntament de Ripoll en el seu art. 7 apartat a), que en el meu parer contradiu una norma amb rang de Llei com es l'art. 37 de parer l'Art. 37 de la Llei 19/2014 del 29 de desembre de Transparència, accés a la informació pública i bon govern”.
6. El 7 de febrer de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Ripoll i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 7 de febrer de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
8. El 24 de març de 2022 la GAIP rep l'informe municipal, amb els fonaments jurídics següents: “D'acord amb la reclamació presentada, el reclamant sosté que l'Ajuntament de Ripoll ha facilitat parcialment la documentació sol·licitada, no obstant això, tal i com s'ha deixat constància en els antecedents del present informe, l'Ajuntament va informar de forma reiterada al reclamant que respecte de l'immoble ubicat al carrer Josep Maria Pellicer número xxxx de Ripoll, únicament consta en els arxius municipals un expedient urbanístic relatiu a la llicència d'obres per a la construcció de la planta baixa i dos pisos del citat immoble. El que no pot pretendre el recurrent és que l'Administració faciliti una informació i/o documentació que no disposa, doncs havent facilitat la totalitat de la

informació sol·licitada de la qual disposa l'Ajuntament, es considera que correspon la inadmissió d'aquesta al·legació. El recurrent sosté que des de l'Àrea de Serveis al Territori, Sostenibilitat i Empresa se'l va informar que per tal d'autoliquidar la taxa per recerca de documentació s'havia de desplaçar presencialment a les instàncies municipals. Erra i molt el recurrent, doncs tal i com consta en el correu enviat per part de l'administratiu de l'Àrea de Serveis al Territori, Sostenibilitat i Empresa en data 13 de desembre de 2021, s'informa que cal adreçar-se a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà per tal que li realitzin la corresponent autoliquidació, si bé en cap cas es refereix a adreçar-s'hi de forma presencial. Tal i com es va informar al recurrent, la documentació sol·licitada formava part d'un expedient tramitat l'any 1965, per la qual cosa va suposar la recerca del citat expedient i de la resta de possibles expedients urbanístics tramitats en relació a l'immoble ubicat al carrer Josep Maria Pellicer número xxxx de Ripoll. Si bé l'article 37 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern estableix que l'accés a la informació pública és gratuït, l'Ordenança fiscal número 9 de l'Ajuntament de Ripoll preveu la taxa per recerca de documentació, el fet imposable de la qual no és l'accés a la informació pública, sinó l'activitat municipal desenvolupada amb motiu de la recerca de documentació de qualsevol tipus per cada any d'antiguitat fins un màxim de 65,00 euros, amb un import per any d'antiguitat de 6,95 euros. En conseqüència, en aquest supòsit, tal i com s'ha exposat prèviament, s'esdevé el fet imposable de la citada taxa i, per tant, correspon autoliquidar la mateixa en concepte de recerca de documentació per l'import màxim de 65,00 euros. Val a dir que el recurrent interposa denúncia per irregularitats urbanístiques dutes a terme en l'immoble ubicat al carrer Josep Maria Pellicer número 28 el mateix dia que presenta la sol·licitud d'accés a la informació pública, fet que suposa a l'Administració la tramitació d'actuacions prèvies i l'obertura dels expedients disciplinaris corresponents, de forma prèvia a resoldre l'accés a la documentació sol·licitada. D'acord amb el que s'ha exposat anteriorment, es formula la següent CONCLUSIÓ: Per tot allò exposat en els antecedents i fonaments jurídics del present informe, es sol·licita expressament desestimar la Reclamació número 198/2022".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la

informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Objecte de la Reclamació i valoració del dret de la persona reclamant a accedir-hi

De la documentació aportada a aquest procediment es dedueix que els punts de discrepància de la persona reclamant amb les actuacions de l'Ajuntament de Ripoll en el procediment d'accés a la informació pública del qual deriva aquesta Reclamació són els tres següents: la persona reclamant considera que no se li ha facilitat tota la informació sol·licitada; també es queixa d'haver tingut que fer un desplaçament costós que creu innecessari per accedir a la informació sol·licitada i que per accedir a aquesta informació ha tingut que pagar una taxa de 65€, amb infracció de l'article 37 LTAIPBG, que garanteix la gratuïtat de l'accés a informació pública, motiu pel qual demana la justificació d'aquest precepte o la seva modificació. Aquests són els objectes de la Reclamació, sobre els quals s'ha de pronunciar la Resolució.

En relació amb l'accés efectiu a la informació sol·licitada, l'informe transcrit a l'antecedent 9 reitera que "únicament consta en els arxius municipals un expedient urbanístic relatiu a la llicència d'obres per a la construcció de la planta baixa i dos pisos del citat immoble". Per més que la persona reclamant pugui considerar que l'Ajuntament ha de tenir en el seu poder més documentació sobre l'immoble afectat, el cas és que l'informe aportat per l'Ajuntament a aquest procediment diu el que diu i que la GAIP no té potestats d'inspecció, ni mitjans per exercir-les que puguin qüestionar aquestes asseveracions municipals. En tot cas, si la persona reclamant té indicis de què aquesta afirmació municipal constitueix una falsedat, pot emprendre accions al marge de la GAIP per denunciar-la a les instàncies competents. Des de la perspectiva del dret d'accés a la informació pública, la GAIP entén que l'affirmació municipal de què s'ha facilitat a la persona reclamant tota la informació sol·licitada existent en poder de l'Ajuntament comporta la pèrdua sobrevinguda d'objecte d'aquesta part de la Reclamació, ja que dona la resposta existent en relació amb aquesta qüestió.

En relació amb la segona qüestió, la relativa a la necessitat d'haver de desplaçar-se la persona reclamant a l'Ajuntament per poder abonar la taxa municipal i poder accedir a l'expedient sol·licitat, l'Ajuntament invoca que s'hauria produït una mena de mal entès, perquè en cap moment l'Ajuntament hauria requerit el desplaçament per abonar la taxa. De fet, al formulari de liquidació consta expressament que el pagament de la taxa es pot fer per internet o a qualsevol caixer bancari; per tant, el desplaçament a aquests efectes era innecessari i no consta cap document que el requereixi expressament a la persona reclamant. Pel que fa a l'accés a l'expedient, sembla ser que es tracta d'una documentació no digitalitzada i que si es vol consultar directament s'ha de fer a l'arxiu municipal, amb la corresponent necessitat de desplaçament; hi cabria la possibilitat de demanar-ne una còpia digital, servei que podria meritjar una taxa autoritzada per l'article 37 LTAIPBG i que no consta que s'hagi demanat. Per tant, en atenció a la informació que consta a l'expedient, no sembla que es pugui acusar

l'Ajuntament d'obligar a fer el desplaçament de la persona reclamant a Ripoll, motiu pel qual és procediment desestimar parcialment la Reclamació en relació amb aquesta qüestió.

Finalment, la taxa de 65€ que ha hagut de pagar la persona reclamant per poder tenir accés a la informació sol·licitada resulta de l'aplicació de l'Ordenança fiscal número 9, relativa a la Taxa per expedició de documents administratius, publicada el 31 de desembre de 2020, i que grava, entre altres objectes, "la recerca de documentació de qualsevol tipus, interessada o provocada per l'interessat", a raó de 6,95 € per cada any d'antiguitat, fins a un màxim de 65 € (article 7.A). La taxa grava la recerca de qualsevol tipus d'informació a partir d'un any d'antiguitat. És evident que aquesta previsió infringeix l'article 37 LTAIPBG, segons el qual "1. L'accés a la informació pública és gratuït si les dades són consultades en el lloc on es troben dipositades, o bé si existeixen en format electrònic, cas en el qual han d'ésser lliurades per correu electrònic. 2. L'expedició de còpies i la transposició a formats diferents de l'original poden restar subjectes a una contraprestació econòmica, la qual no pot excedir el cost de l'operació". A més, l'article 53 del Decret 8/2021, de transparència i accés a la informació pública, estableix que "1. De conformitat amb l'article 2.b de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, la informació pública objecte del dret d'accés inclou tota la informació, qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions. 2. En tot cas, la informació pública objecte del dret d'accés ha de ser temporalment preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés, amb independència de la data d'entrada en vigor de la Llei 19/2014, del 29 de desembre".

S'observa, per tant, que l'ordenança municipal citada al paràgraf anterior sotmet a preu la mera recerca d'informació pública, llevat que tingui menys d'un any d'antiguitat, i és previsible que qualsevol informació pública sol·licitada requerirà una tasca mínima de recerca. Aquesta previsió xoca frontalment amb l'article 37 LTAIPBG, que afirma expressament que l'accés a la informació pública és gratuït, caràcter que naturalment deixarà de complir-se si aquest accés requereix la recerca prèvia d'informació de més d'un any d'antiguitat. Cal concloure, per tant, que la tarifa prevista per l'article 7.A de l'ordenança 9 de l'Ajuntament de Ripoll és il·legal perquè infringeix frontalment el règim d'accés gratuït a la informació pública establert per l'article 37 LTAIPBG.

Dit això, també cal assenyalar que ultrapassa les competències de la GAIP la pretensió de la persona reclamant de modificar l'ordenança 9 de Ripoll, als efectes de fer efectiva la gratuïtat de l'accés a la informació pública. Les prerrogatives de la GAIP estan limitades a resoldre reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació pública, podent fins i tot anul·lar resolucions administratives sobre aquesta qüestió, però no té atribuïdes potestats per anul·lar o modificar normes reglamentàries; és més: l'article 112.3 de la Llei 39/2015, del procediment

administratiu comú, exclou expressament de l'àmbit dels recursos administratius (i les reclamacions a la GAIP participen d'aquesta naturalesa jurídica, ja que tenen el caràcter de mesures substitutòries dels recursos administratius) les disposicions administratives de caràcter general, com és el cas d'una ordenança fiscal municipal. Per tant, s'ha d'inadmetre la pretensió de què la GAIP modifiqui l'article 7.A de l'ordenança fiscal 9 de l'Ajuntament de Ripoll.

L'anterior no treu que la GAIP pugui pronunciar-se sobre l'acte d'aplicació de la tarifa 7.A de la taxa regulada per l'ordenança municipal 9 de Ripoll a la persona reclamant, per la qual se li va obligar a pagar 65€ per poder accedir a la informació sol·licitada, acte que s'ha de qualificar d'il·legal per infracció directa de l'article 37.1 LTAIPBG, motiu pel qual és procedent estimar parcialment la Reclamació en relació amb aquesta qüestió, resoldre l'anul·lació de la comunicació municipal per la qual es requereix a la persona reclamant l'abonament de 65€ per poder accedir a la informació sol·licitada, així com de la corresponent liquidació, i requerir l'Ajuntament el retorn de la quantitat abonada per la persona reclamant per poder accedir a la informació sol·licitada.

Finalment, i en relació amb l'article 7.A de l'ordenança fiscal 9 de l'Ajuntament de Ripoll, en atenció a les consideracions anteriors, i en exercici de les funcions que li atribueix l'article 39.1 LTAIPBG, de "vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública", la GAIP declara la il·legalitat del precepte citat de l'ordenança 9 de Ripoll, per infracció del règim de gratuïtat del dret d'accés a la informació pública, garantit per l'article 37 LTAIPBG, i insta l'Ajuntament de Ripoll perquè supprimeixi la tarifa establerta pel seu article 7.A.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en

coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 31 de març de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 198/2022, en relació amb el requeriment municipal d'abonament de 65€ per poder accedir a la informació sol·licitada i amb la corresponent liquidació, per infracció del règim de gratuïtat de l'accés a la informació pública.
2. Desestimar parcialment la Reclamació 198/2022, en relació amb la pretensió de la persona reclamant de no tenir que desplaçar-se a Ripoll per accedir a la informació sol·licitada, perquè no consta a l'expedient que l'Ajuntament hagi infringit l'ordenament jurídic en relació amb aquesta qüestió.
3. Inadmetre parcialment la Reclamació 198/2022, en relació amb la pretensió de la persona reclamant de què la GAIP modifiqui l'article 7.A de l'Ordenança fiscal 9 de l'Ajuntament de Ripoll.
4. Declarar la pèrdua parcial sobrevinguda d'objecte de la Reclamació 198/2022, en relació amb la part de la Reclamació que demana accedir a informació que l'Ajuntament ha indicat que no existeix.
5. Anul·lar la comunicació municipal de Ripoll per la qual es requereix a la persona reclamant l'abonament de 65€ per poder accedir a la informació sol·licitada i la corresponent liquidació municipal de la taxa establerta per l'article 7.A de l'ordenança fiscal 9 de l'Ajuntament de Ripoll.
6. Requerir l'Ajuntament de Ripoll perquè retorni la quantitat de 65€ abonada per la persona reclamant per poder accedir a la informació sol·licitada.
7. Instar l'Ajuntament de Ripoll perquè derogui la tarifa prevista per l'article 7.A de la seva Ordenança fiscal 9, ja que infringeix l'article 37.1 LTAIPBG.

8. Requerir a l'Ajuntament de Ripoll a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
9. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
10. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 198/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.